

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL V. A. IR AB ŠIAULIŲ BANKO GINČO NAGRINĖJIMO**

2017 m. liepos 26 d. Nr. 242-317

Vilnius

Lietuvos bankas gavo V. A. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo pareiškėjas prašė išnagrinėti tarp jo ir AB Šiaulių banko (toliau – bankas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2016 m. gegužės 9 d. pareiškėjas su banku sudarė terminuotojo indėlio sutartį Nr. (*duomenys neskelbtini*) (toliau – 2016 m. indėlio sutartis) Didžiosios Britanijos svarų sterlingų valiuta (toliau – GBP) su automatinio pratęsimo sąlyga. 2017 m. gegužės 9 d. minėtos sutarties pagrindu 2016 m. indėlio sutartis buvo automatiškai pratęsta. 2017 m. gegužės 11 d. pareiškėjas atvyko į banko padalinį, pareiškėjo prašymu 2016 m. indėlio sutartis buvo nutraukta ir indėlyje sukauptos lėšos – 5 355,07 GBP – buvo gražintos į pareiškėjo banko sąskaitą Nr. (*duomenys neskelbtini*) GBP valiuta (toliau – banko sąskaita). Pareiškėjas pageidavo išsigrūninti indėlio lėšas ir banko darbuotojos buvo informuotas apie lėšų išgrūnimo operacijai taikytiną 0,8 proc. išmokamos grynujų pinigų sumos (min. 1 Eur) komisinį mokestį (toliau – komisinis mokestis). Pareiškėjas nesutiko su komisiniu mokesčiu, tarp šalių kilo ginčas.

Pareiškėjas kreipėsi į Lietuvos banką prašydamas išnagrinėti tarp jo ir banko kilusį ginčą ir kvestionavo banko teisę reikalauti komisinio mokesčio už indėlio lėšų išgrūnimą. Pareiškėjas nurodė, kad 2009 d. per du kartus nusipirko 4 000 GBP ir padėjo juos į indėlio sąskaitą (su automatinio pratęsimo sąlyga). Indėlio terminas visada būdavo vieni metai. 2017 m. pasibaigus indėlio terminui pareiškėjas nutarė pasiimti dalį indėlio, o bankas pareikalavo sumokėti 0,8 proc. komisinį mokestį motyvuodamas tai 2016 m. įsigaliojusiū įstatymu. Pareiškėjas tikina, kad valiuta buvo piršta ir indėlis padėtas prieš įstatymo įsigaliojimą, apie pasikeitimą pareiškėjas informuotas nebuvo, sutartyje tai taip pat nėra aptarta, todėl, pareiškėjo manymu, toks banko reikalavimas yra nepagrįstas. Patikslindamas pirminį prašymą pareiškėjas nurodė, kad, bankui nesutikus išgrūninti indėlio netaikant komisinio mokesčio, indėlio lėšos sąskaitoje laikomos prieš pareiškėjo valią, dėl to pareiškėjas patiria materialinių ir moralinių nuostolių. Pareiškėjas nurodė, kad siekia atgauti indėlio lėšas be išgrūnimumui taikomo komisinio mokesčio. Dar kartą papildydamas savo paaiškinimus pareiškėjas nurodė, kad bankas, teigdamas, kad pareiškėjas nutraukė indėlio sutartį, iškraipo faktą, kad iš tiesų pareiškėjas norėjo išsigrūninti indėlio lėšas. Taip pat pareiškėjas nurodė, kad 2009 m. pirmą kartą GBP valiutą pirko konvertuodamas banke turėtą indėlį (pasibaigus indėlio terminui), o kitą kartą į banko padalinį nunešė grynuosius pinigus ir paprašė pirkti GBP. Pareiškėjas spėja, kad bankas lėšas konvertavo sąskaitoje žinodamas, kad bankui taip yra palankiau.

Bankas su pareiškėjo reikalavimais nesutiko ir prašė juos atmesti. Bankas nurodė, kad 2017 m. birželio 6 d. pareiškėjas pakartotinai kreipėsi į banką ir jau nebepageidavo išgrūninti indėlio lėšų. Pareiškėjo prašymu buvo sudaryta nauja indėlio sutartis GBP valiuta naujam terminui. Šiuo metu pareiškėjo banko sąskaitoje nebėra lėšų GBP valiuta, kurias būtų galima išgrūninti, nes sudarius naują indėlio sutartį Nr. (*duomenys neskelbtini*) (toliau – 2017 m. indėlio sutartis) visos banko sąskaitoje buvusios lėšos buvo pervestos į indėlio sąskaitą. Atsižvelgdamas į tai, bankas mano, kad nebeliko ginčo dalyko ir kilusį ginčą šalys išsprendė taikiai.

Atsiliepime į pareiškėjo reikalavimus bankas taip pat paaiškino, kad, vadovaudamasis banko paslaugų teikimo taisyklių 2.6 papunkčiu, 2016 m. indėlio sutarties 4.1 ir 6.1 papunkčiais, prieš sudarydamas 2016 m. indėlio sutartį pareiškėjas turėjo pareigą ir galimybę susipažinti su banko klientų aptarnavimo padaliniuose ir tinklalapyje skelbiamais 2016 m. indėlio sutarties pasirašymo metu ir vėliau galiojusia paslaugų įkainiais. Pareiškėjas 2016 m. indėlio sutartį patvirtino savo parašu, todėl laikytina, kad su sutartyje pateikta informacija susipažino ir sutiko. Pagal Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.913 straipsnio 1 dalį, pareiškėjas turi prievolę sumokėti bankui už suteiktas paslaugas pagal banko taikomus įkainius. Vadovaujantis 2016 m. indėlio sutarties specialiosios dalies 2.11–2.12 papunkčiais, pasibaigus indėlio sutarčiai arba ją nutraukus, bankas paskutinę sutarties galiojimo dieną perveda indėlio lėšas į indėlininko banko sąskaitą ir uždaro indėlio sąskaitą. Tai reiškia, kad bankas turi prievolę visas indėlio lėšas pervesti į pareiškėjo banko sąskaitą, bet ne išmokėti lėšas grynaisiais pinigais iš banko sąskaitos netaikant banko paslaugų įkainiuose nustatyto komisinio mokesčio. Lėšas pervedus į banko sąskaitą banko klientas – pareiškėjas yra laisvas pasirinkti, kaip šias lėšas realizuoti. Bankas nurodė, kad, pareiškėjui sudarant 2016 m. indėlio sutartį, terminuotojo indėlio išmokėjimas iš kliento banko sąskaitos grynaisiais pinigais GBP valiuta buvo nemokamas (netaikomas komisinis mokestis) tik tuo atveju, jeigu indėlio sutartis buvo sudaryta paslaugų teikimo įkainiuose nurodytam terminui ir indėlio sutartis nebuvo nutraukta prieš terminą, kai lėšos buvo įneštos į banko sąskaitą indėlio valiuta grynaisiais pinigais indėlio sutarties sudarymo dieną, o kitais atvejais taikomas komisinis mokestis pagal susitarimą, tačiau ne mažesnis kaip 1 proc. gryninamos lėšų sumos. Pareiškėjui 2017 m. gegužės 11 d. kreipusis dėl indėlio lėšų išmokėjimo iš banko sąskaitos grynaisiais pinigais (pagal tą dieną banko taikomus įkainius) terminuotojo indėlio išmokėjimas grynaisiais pinigais GBP valiuta buvo nemokamas (netaikomas komisinis mokestis) tik tuo atveju, jeigu indėlio sutartis buvo sudaryta paslaugų įkainiuose nurodytam terminui ir indėlio sutartis nebuvo nutraukta prieš terminą, kai lėšos buvo įneštos į banko sąskaitą indėlio valiuta grynaisiais pinigais indėlio sutarties sudarymo dieną, o kitais atvejais taikomas komisinis mokestis pagal grynųjų pinigų išmokėjimo įkainius, kuris tuo metu buvo 0,8 proc. išmokamos grynųjų pinigų sumos (min. 1 Eur), t. y. mažesnis, nei sudarant 2016 m. indėlio sutartį. Banko nuomone, tokiu būdu 2016 m. indėlio sutarties galiojimo laikotarpiu bankas sumažino pareiškėjui taikytiną komisinį mokestį ir taip palengvino pareiškėjo padėtį. Aplinkybė, kad 2017 m. gegužės 11 d. pareiškėjas nutraukė automatiškai pratęstą indėlio sutartį, neturi jokios įtakos komisinio mokesčio taikymui, nes, pagal 2016 m. indėlio sutarties 2.11 papunktį, jeigu indėlininkas per 7 kalendorines dienas nuo sutarties pratęsimo atsiima indėlį, laikoma, kad sutartis nėra nutraukta. Bankas atkreipė dėmesį, kad pareiškėjui jau sudarant 2016 m. indėlio sutartį buvo taikomas lėšų išgryninimo mokestis, todėl pareiškėjo teiginiai, kad tokio mokesčio sudarant indėlio sutartį nebuvo, yra nepagrįsti. Pareiškėjui pateiktame atsakyme į pretenziją bankas papildomai nurodė, kad pareiškėjas turėjo banko sąskaitą BAB Ūkio banke GBP valiuta, į kurią 2009 m. lėšos buvo pervestos LTL valiutą konvertavus į GBP (t. y. konvertavimas įvykdytas banko sąskaitoje, o konvertuotos lėšos pervestos į indėlio sąskaitą). 2013 m. kovo 3 d. pareiškėjo BAB Ūkio banke turėta banko sąskaita GBP valiuta buvo perduota bankui ir tuo pagrindu banke buvo atidaryta banko sąskaita su nauju sąskaitos numeriu.

Lietuvos banko atstovams telefonu susiekus su pareiškėju, šis patvirtino, kad lėšos GBP valiuta yra pervestos pagal naujai sudarytą 2017 m. indėlio sutartį, tačiau pareiškėjas atsisakė patvirtinti, kad tai reiškia taikų kilusio ginčo išsprendimą, ir nurodė pageidaujantis, kad ginčas būtų išnagrinėtas iš esmės ir nuspręsta dėl banko teisės taikyti komisinį mokestį.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 (2016 m. sausio 28 d. redakcija) patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Kaip matyti iš Lietuvos bankui pateiktų dokumentų ir informacijos, iš esmės tarp šalių ginčas kilo dėl banko teisės taikyti 0,8 proc. komisinį mokestį už indėlio lėšų išgryninimą.

Dėl indėlio sutarties sudarymo momento ir indėlio lėšų įnešimo būdo

Pagal CK 6.892 straipsnio 1 dalyje pateiktą banko indėlio sutarties sampratą, banko indėlio sutartimi (depozitu) viena šalis (bankas ar kita kredito įstaiga) įsipareigoja priimti iš kitos šalies (indėlininko) arba, gavusi kitai šaliai pervestą pinigų sumą (indėlį), įsipareigoja grąžinti indėlį ir sumokėti už jį palūkanas sutartyje nustatytais sąlygomis ir tvarka. Banko indėlio sutartis turi būti rašytinė (CK 6.894 straipsnio 1 dalis).

Pareiškėjas teigia, kad indėlio sutartį sudarė dar 2009 m., ji kas metus yra automatiškai pratęsiama vienu metų laikotarpiui. Tačiau įvertinus banko pateiktus dokumentus matyti, kad 2016 m. indėlio sutartis yra atskira – pareiškėjo sudaryta ir pasirašyta – indėlio sutartis. Tai reiškia, kad 2016 m. indėlio lėšos į indėlio sąskaitą buvo pervestos ne automatiškai pratęsus anksčiau galiojusią indėlio sutartį, o pareiškėjui su banku sudarius naują indėlio sutartį, t. y. iš naujo susitarus dėl lėšų pervedimo į indėlio sąskaitą. Kaip matyti, pareiškėjas buvo atvykęs į banko padalinį sudaryti 2016 m. indėlio sutarties ir pats ją pasirašė, todėl iš Lietuvos bankui pateiktų duomenų ir dokumentų nėra pagrindo daryti išvados, kad 2016 m. į indėlio sąskaitą pareiškėjo lėšos buvo automatiškai pervestos 2009 m. sudarytos indėlio sutarties pagrindu.

Iš banko pateiktų banko sąskaitos išrašų taip pat matyti, kad 2016 m. gegužės 9 d. į pareiškėjo banko sąskaitą buvo pervestos palūkanos ir grąžintas indėlis. Tą pačią dieną visos lėšos iš banko sąskaitos buvo pervestos į terminuotojo indėlio sąskaitą. Tai reiškia, kad 2016 m., kai pareiškėjas sudarė naują indėlio sutartį, indėlio lėšos į indėlio sąskaitą buvo pervestos iš pareiškėjo banko sąskaitos, o ne įneštos grynaisiais pinigais. Todėl darytina išvada, kad nagrinėjamo ginčo atveju indėlio sutartį pareiškėjas su banku sudarė 2016 m. gegužės 9 d., o lėšos į indėlio sąskaitą buvo pervestos iš pareiškėjo banko sąskaitos (ne įneštos grynaisiais pinigais).

Dėl indėlio sąskaitos ir banko sąskaitos lėšų atskyrimo ir prievolės sumokėti už banko teikiamas paslaugas

CK 6.895 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad nepaisydamas indėlio rūšies, išskyrus neatšaukiamus terminuotus indėlius, bankas ar kita kredito įstaiga privalo išmokėti visą ar dalį indėlio pagal pirmą indėlininko pareikalavimą. Sutarties sąlyga, numatanti indėlininko atsisakymą teisės gauti indėlį pagal pirmą pareikalavimą, išskyrus neatšaukiamus terminuotus indėlius, negalioja. 2016 m. indėlio sutarties specialiosios dalies 2.11 papunktyje nurodyta, kad „jeigu indėlininkas per 7 (septynias) kalendorines dienas nuo Sutarties pratęsimo, jei Sutartyje nurodyta, kad pasibaigus Indėlio terminui Sutartis pratęsiama, atsiima Indėlį, laikoma, kad Sutartis nėra nutraukta. Bankas Indėlininkui išmoka visą Indėlį ir palūkanas, suskaičiuotas iki paskutinio galiojančio Indėlio termino pabaigos, kurias perveda į Indėlininko banko sąskaitą.“ Minėtos sutarties 2.12 papunktyje nurodyta, kad „suėjus Sutartyje nurodytam Indėlio terminui (jei Sutarties pratęsimas nenaudojamas), Bankas paskutinę Sutarties galiojimo dieną perveda Indėlį ir suskaičiuotas palūkanas į Sutartyje nurodytą Indėlininko banko sąskaitą ir uždaro Indėlio sąskaitą.“ Tai reiškia, kad sudarydamos 2016 m. indėlio sutartį šalys susitarė, kad bet kuriuo atveju pasibaigus indėlio teisiniams santykiams, bankas indėlio lėšas ir priskaičiuotas palūkanas perves į pareiškėjo banko sąskaitą.

Kaip minėta, pareiškėjas banke turi banko sąskaitą GBP valiuta, kuri yra atidaryta 2014 m. sausio 23 d. banko sąskaitos sutarties fiziniams asmenims Nr. (*duomenys neskelbtini*) (toliau – banko sąskaitos sutartis) pagrindu. Pagal CK 6.913 straipsnio 1 dalį, banko sąskaitos sutartimi bankas įsipareigoja priimti ir įskaityti pinigus į kliento (sąskaitos savininko) atidarytą sąskaitą, vykdyti kliento nurodymus dėl tam tikrų sumų pervedimo ir išmokėjimo iš sąskaitos bei atlikti kitokias banko atliekamas operacijas, o klientas įsipareigoja apmokėti bankui už suteiktas paslaugas ir operacijas. Pažymėtina, kad banko indėlio sutartis ir banko sąskaitos sutartis yra dvi skirtingos sutartys, kurių pagrindu tarp šalių susiklosto skirtingi teisiniai santykiai. Tai, kad minėtų sutarčių ir iš jų kylančių teisinių santykių negalima tapatinti, patvirtinama ir teismų praktikoje

(pvz. žr. Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus 2013 m. gegužės 2 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-259/2013, 2015 m. lapkričio 16 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-7-301-706/2015 ir kt.).

Vadovaujantis CK 6.919 straipsnio 1 dalimi, klientui (pareiškėjui) kyla prievolė apmokėti už banko suteiktas paslaugas ir atliktas operacijas banko sąskaitos sutartyje nustatytais sąlygomis ir tvarka. Banko sąskaitos sutarties 4.2 papunktyje nurodyta, kad už mokėjimo nurodymų įvykdymą ir kitas banko teikiamas operacijas pareiškėjas įsipareigoja mokėti bankui tipiniuose įkainiuose nustatytą mokestį už suteiktas paslaugas ir atliktas operacijas, kurį bankas turi teisę nusirašyti iš banko sąskaitos operacijos atlikimo dieną. Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad, pasibaigus indėlio sutarties teisiniams santykiams ir indėlio lėšas pervedus į banko sąskaitą, pareiškėjas turi teisę laisvai disponuoti šiomis lėšomis, tačiau jeigu pareiškėjas pageidauja, kad bankas atliktų mokėjimo operaciją (pvz., išduotų grynuosius pinigus), pareiškėjas turi pareigą už tai sumokėti mokestį bankui banko sąskaitos sutartyje nustatyta tvarka.

Papildomai pažymėtina, kad 2016 m. indėlio sutarties bendrosios dalies 4.1 papunkčiu pareiškėjas taip pat yra įsipareigojęs už banko teikiamas paslaugas ir su indėliu atliekamas operacijas mokėti bankui operacijos ar paslaugų suteikimo dieną galiojančius tipiniuose įkainiuose nurodytus mokesčius. Taigi, pareiškėjas turi prievolę sumokėti tiek už banko sąskaitoje, tiek už indėlio sąskaitoje atliekamas mokėjimo operacijas, o bankas turi teisę reikalauti, kad toks mokestis būtų sumokėtas.

Dėl informavimo apie pasikeitusius mokėjimo įkainius

Bankas nurodo, kad pareiškėjui sudarant 2016 m. indėlio sutartį galiojo 2015 m. rugpjūčio 4 d. banko valdybos patvirtini tipinių paslaugų įkainiai. Pagal šiuos įkainius grynujų pinigų išmokėjimas iš banko sąskaitos kitomis užsienio valiutomis buvo apmokestinamas pagal susitarimą, bet ne mažiau kaip 1 proc. išgryninamos pinigų sumos. Terminuotojo indėlio išmokėjimas grynaisiais pinigais buvo nemokamas tik tuo atveju, jeigu lėšos buvo įneštos į banko sąskaitą indėlio valiuta grynaisiais pinigais indėlio sutarties sudarymo dieną ir įvykdytos kitos nurodytos sąlygos.

Tada, kai tarp šalių kilo ginčas dėl komisinio mokesčio taikymo, bankas pareiškėjui taikė nuo 2017 m. balandžio 3 d. galiojusius grynujų pinigų operacijų banko padalinyje įkainius. Pagal šiuos įkainius, grynujų pinigų išmokėjimas iš sąskaitos yra apmokestinamas 0,8 proc. išmokamos grynujų pinigų sumos (min. 1 Eur), o nemokamas terminuotojo indėlio ir jo palūkanų išmokėjimas privatiems klientams taikomas tik tada, jeigu lėšos yra įneštos į sąskaitą indėlio valiuta grynaisiais pinigais indėlio sutarties sudarymo dieną ir įvykdomos kitos nurodytos sąlygos. Banko įsitikinimu, apie įkainių taikymą sudarydamas 2016 m. indėlio sutartį pareiškėjas žinojo, o nagrinėjamo ginčo atveju pareiškėjui buvo pritaikyti pakeisti, tačiau pareiškėjui palankesni (mažesni) įkainiai.

Atkreiptinas dėmesys, kad Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo (toliau – MĮ) 13 straipsnio 1 dalyje yra nurodyta, kad mokėjimo paslaugų teikėjas bendrosios sutarties ir (arba) MĮ 11 straipsnyje nurodytų sąlygų pakeitimus siūlo raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvarią laikmeną ne vėliau kaip prieš šešiasdešimt kalendorinių dienų iki pakeitimų įsigaliojimo dienos. Kai taikomas MĮ 11 straipsnio 7 dalies 1 punktas, mokėjimo paslaugų teikėjas bendrojoje sutartyje nustatytu būdu praneša mokėjimo paslaugų vartotojui apie tai, kad jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas iki pakeitimų įsigaliojimo dienos mokėjimo paslaugų teikėjui nepraneša, kad su jais nesutinka, laikoma, jog jis su šiais pakeitimais sutinka. Šiuo atveju mokėjimo paslaugų teikėjas nurodo, kad mokėjimo paslaugų vartotojas turi teisę nedelsdamas ir nemokėdamas jokio komisinio atlyginimo nutraukti bendrąją sutartį iki dienos, kurią bus pradėti taikyti pakeitimai. Jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas nepasinaudoja teise nutraukti bendrąją sutartį iki pakeitimų įsigaliojimo dienos, laikoma, kad mokėjimo paslaugų vartotojas sutinka su bendrosios sutarties pakeitimais. Lietuvos banko nuomone, gerąją praktiką laikytini atvejai, kai informacija apie aktualius banko įkainius ir jų pakeitimus banko klientams yra pateikiama ne tik viešai (pvz., banko klientų aptarnavimo padaliniuose ir banko interneto svetainėje), bet kai su jais vartotojai yra supažindami asmeniškai, pvz., išsiunčiant klientui pranešimą elektroninės bankininkystės sistemoje,

jei klientas su banku yra sudaręs elektroninės bankininkystės paslaugų teikimo sutartį, taip pat pateikiant atitinkamą pranešimą vartotojo nurodytais ir bankui žinomais vartotojo kontaktais – paprastu paštu ir (arba) elektroniniu paštu (vartotojo nurodytu adresu), ir (arba) telefonu (skambinant ar siunčiant trumpąją žinutę).

Nagrinėjamo ginčo atveju Lietuvos bankas neturi duomenų, kad bankas apie nuo 2017 m. balandžio 3 d. pasikeitusius įkainius pareiškėją būtų informavęs asmeniškai. Kita vertus, nustatyta, kad šiuo konkrečiu atveju pakeisti įkainiai, apie kuriuos pareiškėjas nebuvo informuotas asmeniškai, pareiškėjui yra palankesni (taikomas mažesnis komisinis mokestis). Taikant 2015 m. rugpjūčio 4 d. banko valdybos patvirtintus įkainius (galiojusius pareiškėjui sudarant 2016 m. indėlio sutartį), būtų taikomas ne mažesnis kaip 1 proc. pinigų išgryninimo mokestis. Pagal nuo 2017 m. balandžio 3 d. galiojančius įkainius, pareiškėjui yra taikytinas 0,8 proc. pinigų išgryninimo mokestis. Atsižvelgiant į tai, manytina, kad ginčo atveju pareiškėjui bankas pagrįstai pritaikė mažesnę įkainį, nors apie naująjį įkainį pareiškėjas nebuvo tinkamai informuotas.

Įvertinus tai, kas nurodyta, Lietuvos banko nuomone, pareiškėjui 2017 m. gegužės 11 d. paprašius banko išgryninti indėlio lėšas, kurios iš indėlio sąskaitos pagal šalių susitarimą buvo pervestos į banko sąskaitą, bankas pagrįstai reikalavo pareiškėjo sumokėti 0,8 proc. išgryninamos lėšų sumos komisinį mokestį, todėl pareiškėjo reikalavimai išgryninti lėšas nemokamai yra atmestini.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo V. A. reikalavimus.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Direktorius

Mindaugas Šalčius